

Anlamadın Beni Yar

– keskin2011 · 16 Eylül 2017

Sen kokuyor odam
Açmıyorum pencereyi kokun gitmesin diye
Gecenin izleri hala yatağın üzerinde
Buruşmuş çarşaf ve yastıklar
Ayrı bir köşede duruyor her birisi .

Seni sevdim
Sevgilerin en güzelini vermek için
En güzel düşlerimde yaşattım seni
İçimde taşıyorum adı aşk olan duyguyu
Kalbime dokunduğun gün başladı hayat
Benim için senden yok öncesi .

Söyle nerdesin
Bitap düştü ağlamaktan gözlerim
Kurudu gözlerimin menba'ı
Gökyüzünde yıldızlarla dertleşmekten yoruldum .

Dizlerinin dibine diz çöksem
Seni seviyorum desem
Buz tutmuş kalbin çözülür mü
Sana olan duygularımı bırakır mısın çaresiz .

Gözlerine bakamam yüzüm kızarır
Dilim lal olur
Kelimeler düğümlenir boğazımda
Yüzünü kirpiklerini öpesim gelir
Ellerinin sıcaklığına dayanır mı yüreğim .

Anla işte !
Gözlerinin içine bakarak söyleyemediklerimi
Beyaz bir kağıda yazıyorum
Böyle daha cesaretli oluyorum sanki .

Sen yanımda olsan

Uyusan masallardaki peri kızları gibi
Ben gözlerimi kırpmadan seyretsem seni
Bir buse kondursam dudaklarına
O derin uykundan uyanır mısın ?

Parmak uçlarımla tarasam saçlarını
Bir inci tanesini okşar gibi
Nefes alış verişini dinlesem yavaşça
O kadar yaklaşıyorum ki sana
Gözlerin aralanır nabzım yükselir .

Kokun geliyor burnuma çok uzaklardan
Sesinin tınısı hala kulaklarımda
Sonra boşluğun dolduruyor yüreğimi
Bir ürperti kaplıyor içimi
Bırakma ellerimi üşüyorum yar

Refik
16 . 09 . 2017
İstanbul